

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1018/2015
01.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Т., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката М.А., поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду Кж2 1019/15 од 22.10.2015. године, у седници већа одржаној 01.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т., поднет против правноснажног решења Вишег суда у Београду Кж2 1019/15 од 22.10.2015. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду К 756/15 од 07.10.2015. године, у ставу 1, против окривљеног М.Т., на основу члана 425а став 5. ЗКП („Службени гласник РС“, број 32/2013 од 08.04.2013. године), из разлога прописаних чланом 211. став 1. тачка 1) и тачка 3) ЗКП продужен је притвор који му је одређен решењем судије за претходни поступак Другог основног суда у Београду Кпп Д број 105/15 од 11.08.2015. године који се рачуна од 10.08.2015. године и који је продужаван решењем Другог основног суда у Београду Кв 745/15 од 28.08.2015. године и Кв 828/15 од 25.09.2015. године, који може трајати до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

Истим решењем, у ставу 2, одређено је да се против наведеног решења може изјавити жалба, у року од три дана, од дана пријема решења, Вишем суду у Београду, а преко Другог основног суда, док је у ставу 3 истог решења наведено да жалба не задржава извршење решења.

Решењем Вишег суда у Београду Кж2 1019/15 од 22.10.2015. године, одбијена је, као неоснована, жалба окривљеног М.Т. изјављена 15.10.2015. године, а одбачена, као неблаговремена, жалба окривљеног М.Т. изјављена 18.10.2015. године, против решења Другог основног суда у Београду К 756/15 од 07.10.2015. године.

Против решења Вишег суда у Београду Кж2 1019/15 од 22.10.2015. године, бранилац окривљеног М.Т., адвокат М.А., поднео је захтев за заштиту законитости „због повреде одредаба поступка из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 486. став 2. ЗКП“, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијано решење и то у делу којим се одбацује као неблаговремена жалба окривљеног М.Т. и предмет враћа Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП-а прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т., адвоката М.А., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца.

Наиме, поднетим захтевом се нетачно (поука о правном леку је садржана у ставу 2 диспозитива првостепеног решења) указује на пропусте Другог основног суда у Београду, у донетом решењу К 756/15 од 07.10.2015. године, наводима да је првостепени суд пропустио да наведе поуку о правном леку, из ког разлога је Виши суд у Београду као жалбени суд, по ставу одбране, морао одлучивати о изјављеној жалби окривљеног јер је неука странка и није био дужан да зна да је ЗКП-ом прописан рок за изјављивање жалбе од три дана.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**